

Het klinkt goed ... maar is het waar?

Door Dennis W. Costella, <https://www.featoday.org/it-sounds-good-but-is-it-true/>

— Dennis Costella was van 1997 tot 2011 directeur van de Fundamental Evangelistic Association

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, voetnoten en inlassen door M.V.

Slimme “oneliners” en bijbelse zinnen die uit hun verband zijn gerukt, zijn vandaag de dag overal te horen. Vaker wel dan niet, hebben ze de neiging om aan te moedigen wat God heeft verboden of te ontmoedigen wat Gods Woord heeft geboden. Als Bijbelgelovigen moeten we heel voorzichtig zijn als we over een kwestie spreken. Ons antwoord moet zijn met de juiste toepassing van de waarheid en niet met een algemeen gebruikte uitdrukking die onoplettend in de geest opduikt en gemakkelijk van de tong rolt. Laten we er enkele opmerken die bijzonder bedrieglijk zijn.

“Raak de gezalfde van de Heer niet aan!”

Keer op keer horen we deze kreet na gepapegaaid als een tegenwicht tegen degenen die proberen de nietsvermoedende mensen te waarschuwen voor de gevaarlijke, onbijbelse leringen van bepaalde christelijke leiders. Aangezien hun bedieningen miljoenen beïnvloeden, vallen belangrijke religieuze figuren vermoedelijk in een categorie die gevrijwaard is van Schriftuurlijk onderzoek. Als “Gods gezalfde” durf je ze niet aan te raken!

Iemand schreef: In veel kringen wordt het woord “gezalfde” gebruikt als een schild. Als iemand een valse leraar of valse profeet is, maar een groot populair publiek heeft, zullen zijn christelijke volgelingen iedereen aanvallen die de valse leraar bekritiseert – “Raak de gezalfde van de Heer niet aan!”

Ten eerste, waar en wanneer vond deze zalving plaats? Ten tweede, waarom zou de “zalving” betekenen dat we hun valse leer of valse profetieën niet kunnen aanwijzen?

Als je een waarschuwing geeft voor leerstellige inconsistenties binnen de programma’s en bedieningen die worden geleid door prominente evangelicals en zelfs fundamentalisten, kun je er zeker van zijn dat naar de inschatting van velen, op het moment dat het woord van waarschuwing werd uitgesproken, je schuldig werd aan “het raken aan de gezalfde van de Heer”. Deze aanklacht klinkt op zijn zachtst gezegd onheilspellend, maar de vraag die rijst is: Wat heeft Gods Woord hierover te zeggen? Dat is de enige overweging die er echt toe doet.

Een blik op de **feitelijke context** waaruit deze zinsnede is uitgelicht, levert duidelijk bewijs dat Schriftuurlijke terechtwijzing en berisping helemaal geen “raken aan Gods gezalfde” is. In feite zorgde God ervoor dat Saul gedwongen werd zijn compromis onder ogen te zien! De bediening van de koning van Israël werd geoordeeld volgens de geboden van de Heer, en geen mens vandaag de dag is vrijgesteld van ditzelfde soort bijbels onderzoek.

David weigerde koning Saul met het zwaard te doden, ook al zou hij zich daarmee van zijn aartsvijand hebben ontdaan en de weg hebben vrijgemaakt voor zijn eigen opgang naar de troon van Israël (1 Samuël 24:1-15):

“En hij [= David] zei tegen zijn mannen: Moge de HEERE er geen sprake van laten zijn dat ik ooit zoiets zou doen bij mijn heer, bij de gezalfde van de HEERE, dat ik mijn hand tegen hem uit zou steken, want **hij is de gezalfde van de HEERE**.⁸ En David weerhield zijn mannen met deze woorden, en hij liet hun niet toe tegen Saul op te staan. En Saul stond op en ging de grot uit, naar de weg” (1 Samuël 24:7-8).

De Heer, niet David, zou Saul op Zijn tijd en op Zijn manier verwijderen (1 Samuël 26:8-10). Maar sommigen beweren dat er een “secundaire toepassing” in deze tekst staat vervat die alle negatieve opmerkingen over de bediening van een ander verbiedt, want ook dit zou neerkomen op “spreken tegen” een van Gods dienstknechten en is in wezen het “aanraken van Gods gezalfde”. Is dit een levensvatbare, secundaire toepassing? Absoluut niet!

Samuël heeft zeker “Gods gezalfde geraakt” als dat betekent dat hij zich uitspreekt tegen Sauls ongehoorzaamheid. God zei tegen Saul: “**Versla Amalek, en sla alles wat hij heeft met de ban. Spaar hem niet...**” (1 Samuël 15:3). Maar onder het voorwendsel van vrome bedoelingen spaarde hij “**de beste schapen en runderen om de HEERE, uw God, te offeren ...**” (1 Samuël 15:15). Gedeeltelijke gehoorzaamheid, zei Samuël, stond gelijk aan waarzeggerij en afgoderij: “**Want opstandigheid is een zonde van waarzeggerij, en tegenstreven is afgoderij en beeldendienst. Omdat u het woord van de HEERE verworpen hebt, heeft Hij u verworpen, zodat u geen koning meer zult zijn**” (1 Samuël 15:23). Gehoorzamen is beter dan slachtoffer: “**Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen**” (1 Samuël 15:22). Het is niet “liefdeloos” om je uit te spreken tegen dwaling, zoals onze Heer het eist.

Koning Saul had een openbaar, zichtbaar getuigenis dat invloed had op heel Gods volk. Toen Saul faalde om volgens de absolute norm te dienen, gebod de Heer Zijn getrouwe profeet om zich uit te roepen tegen de dwaling. Neem zijn leven - nee; bestraf zijn zonden - ja! Laten we in dit verslag begrijpen wat de Bijbel verbiedt en ook wat hij eist. Een Schriftuurlijke terechtwijzing van een ongehoorzame broeder die anderen op een dwaalspoor brengt, is niet “Gods gezalfde aanraken”; het is gehoorzaamheid aan Gods bevel om de onoplettenden te waarschuwen.

“Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt”

Dit is weer een voorbeeld van een vaak verkeerd toegepaste Schriftplaats. Het wordt steevast geciteerd als een reactie op elke poging om geestelijk onderscheidingsvermogen uit te oefenen in situaties waarin sprake is van leerstellige dwalingen of compromissen. Maar wanneer de rest van Mattheüs 7, waaraan de uitdrukking is ontleend, wordt beschouwd, is het duidelijk dat **hypocriet oordeel** wordt afgewezen, niet de daad van het oordelen zelf. Integendeel, de tekst vereist juist een geestelijk oordeel (Mattheüs 7:1-23).

Wij kunnen en moeten oordelen

Het Griekse woord dat het meest wordt vertaald met “oordelen” is *krino* – zie sterretje:*

“Simon antwoordde en zei: Ik denk dat hij het is aan wie hij het meeste kwijtgescholden heeft. Hij zei tegen hem: U hebt juist **geoordeeld***” (Lukas 7:43).

“En waarom **oordeelt*** u ook zelf niet wat rechtvaardig is?” (Lukas 12:57).

“**Oordeel*** niet naar wat voor ogen is, maar vel een rechtvaardig **oordeel***” (Johannes 7:24).

“Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te **oordelen***? **Oordeelt*** u immers niet alleen hen die binnen zijn? ¹³ Maar hen die buiten zijn, **oordeelt*** God. En doe de kwaaddoener uit uw midden weg” (1 Korinthiërs 5:12-13).

Een van de meest fout begrepen en verkeerd toegepaste Schriftplaatsen is Mattheüs 7:1:

“**Oordeel*** niet, opdat u niet **geoordeeld*** wordt; ² want met het **oordeel*** waarmee u **oordeelt***, zult u zelf **geoordeeld*** worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. ³ Waarom ziet u wel de splinter in het oog van uw broeder, maar merkt u de balk in uw eigen oog niet op? ⁴ Of, hoe zult u tegen uw broeder zeggen: Laat toe dat ik de splinter uit uw oog haal; en zie, er is een balk in uw eigen oog? ⁵ **Huichelaar**, haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter uit het oog van uw broeder te halen” (Mattheüs 7:1-5).

Merk op dat deze woorden gericht zijn aan een hypocriet, niet aan hen die oprecht willen onderscheiden of een leraar of leer waar is of vals volgens Gods Woord.

Uit “Oordelen of niet?": <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/oordelenOfNiet.pdf>

Als oordeel verboden is, hoe kan men dan “helder zien om de splinter uit te werpen”, onderscheiden wat de brede weg is “die naar de ondergang leidt”, op zijn hoede zijn voor valse profeten die wolven zijn “in schaapskleren”, en bepalen of een veronderstelde religieuze werker al dan niet de wil van God doet of in feite een werker van “ongerechtigheid” is (Mattheüs 7:5, 13, 15, 21-23)? We moeten een “rechtvaardig oordeel vellen” (Johannes 7:24; Hebreeën 5:13-14). Maar nogmaals, het Gods Woord moet de standaard zijn waarmee we alle dingen beoordelen, en we moeten het eerst op onszelf toepassen voordat we anderen bekritisieren.

Het is waar dat veel “oordelen” door christenen in deze tijd de Heer *wél* mishaaft, want het wordt uitgevoerd met een vitterige, kritische geest die erop uit is schade te berokkenen in plaats van opbouw; het is meer gericht op karaktermoord dan op leerstellige verduidelijking. Dat is verkeerd, en de bijbel waarschuwt voor zulk vleselijk gedrag. Bovendien, in persoonlijke zaken van overtuiging waarbij de gezonde leer niet wordt afgezwakt of waar iemands motieven in twijfel worden getrokken, zegt Gods Woord ons dit met rust te laten (Romeinen 14; 1 Korinthiërs 4:1-5; 10:23-33; Kolossenzen 2:16-17). Maar dit sluit op geen enkele manier de verantwoordelijkheid van de gelovige uit om te oordelen of te onderscheiden wat aanvaardbaar is voor een alheilige God, zoals geopenbaard in Zijn Heilig Woord. Een behoedzame wandel vereist de identificatie van die leringen en praktijken die vermeden moeten worden; men kan dit eenvoudigweg niet doen zonder te oordelen.

“We zullen samen staan, of we zullen apart hangen”

Veel new evangelicals, evenals sommige vermeende fundamentalisten, brengen dit cliché naar voren in een poging om hun compromitterende gemeenschappen te rechtvaardigen. Ze sluiten zich niet alleen aan voor een gemeenschappelijke zaak met ongehoorzame broeders, maar ook met liberalen¹ en zelfs met regelrechte sekteleiden om immoraliteit, abortus of andere sociale misstanden te bestrijden. Maar heeft God Zijn richtlijnen voor afscheiding van alles wat in strijd is met leerstellige zuiverheid opgeschort ter wille van politieke of sociale invloed? Nee!

Wat onze opdracht NIET is
“Ga en wordt politiek en sociaal actief”
“Ga en verander de wereld voor Christus”
“Ga en betoog tegen abortus”
“Ga en betoog tegen racisme”
“Ga en strijdt tegen sociale misstanden”
“Ga en streef naar leerstellige tolerantie”
Wat onze opdracht WEL is
“Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen . En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld” (Mattheüs 28:19-20).

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GroteOpdracht.pdf>

Het feit blijft: God zal het getuigenis van een afgezonderde getuige zegenen en Zijn wil in en door dat getuigenis uitvoeren; Hij keurt nooit een bondgenootschap goed dat gebaseerd is op compromissen. Het idee dat een zichtbare eenheid meer invloed uitoefent op de machten van deze wereld is een humanistische redenering, geen goddelijke openbaring. Sta op! Sta als enkeling als het nodig is! Je zult nooit “apart hangen” zolang God aan uw kant staat. Laat uw enige vertrouwen in Hem zijn en niet in de strategieën en plannen van mensen.

De Bijbel verklaart nog steeds dat de bron van kracht om het kwaad van onze tijd te weerstaan voortkomt uit absolute afhankelijkheid van de arm van God, niet van de gezamenlijke inspanningen

¹ Dit zijn religieuze modernisten – zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/liberalisme.pdf>

van mensen. De Heer heeft de Bijbelse leer van de afscheiding² voorgeschreven omdat Zijn heiligheid de vereniging van datgene wat trouw is aan het Woord met datgene wat in strijd is met het Woord niet toestaat, ongeacht hoe rechtvaardig of noodzakelijk de gemeenschappelijke zaak ook mag lijken. Het doel heiligt niet de middelen in de christelijke bediening.

“Het christelijke leger is het enige dat zijn gewonden neerschiet”

Deze uitspraak is de laatste jaren erg populair geworden. Wat meestal met deze zin wordt geïmplieerd, is dat een christen nooit op een negatieve manier over een andere broeder mag spreken, zelfs als hij bijbels onjuist is. Terwijl we door de jaren heen verslag deden van grote evangelische, charismatische en oecumenische bijeenkomsten, hebben we deze slogan keer op keer horen gebruiken in een poging om elke kritiek in te dammen. Een gekunstelde poging om Schriftuurlijke berisping het zwijgen op te leggen, ontstaat wanneer een gedwongen eenheid boven leerstellige zuiverheid wordt gesteld.

Het is triest wanneer bijbelse vermaning wordt gelijkgesteld aan het nemen van “potshots”³ naar een ander. Gods Woord zegt tegen de trouwe dienstknecht: **“Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht”** (2 Timotheüs 4:2); Met betrekking tot de ongehoorzame broeder moeten we afstand nemen: **“dat u afstand neemt van iedere broeder die ongeregeld wandelt en niet naar de overlevering die hij van ons ontvangen heeft (...) En beschouw hem niet als een vijand, maar wijs hem terecht als een broeder”** (2 Thessalonicenzen 3:6, 14-15). Dit is niet “het neerschieten van de gewonden”; het is het toepassen van Gods methodologie voor het genezen van de breuk die wordt veroorzaakt wanneer men afdwaalt van Gods Woord. Het meest liefdevolle en zorgzame wat een gelovige voor een dwalende broeder kan doen, is de waarheid te spreken, niet als tegen een vijand, maar “wijs hem terecht als een broeder”. Het meest opbouwende wat een trouwe dienstknecht van Christus ooit zou kunnen doen voor een andere gelovige die door valse leer wordt misleid, is een getrouwe waarschuwing te laten klinken. De houding en het doel van de vermaning is van het grootste belang. Spreek de waarheid “in liefde” met het doel de dwalenden te herstellen, zodat de gemeenschap vernieuwd kan worden (Efeziërs 4:14-16).

Laten we ernstig proberen, door Gods genade en door het licht van Zijn Woord, alles wat onze wandel en getuigenis aangaat te beantwoorden met de waarheid die correct wordt geïnterpreteerd en toegepast. Satan is de meester-bedrieger, en zijn verlangen om de dienstknecht van de Heer af te houden van het volgen van een koers van godsvrucht en vruchtbaarheid wordt enorm versterkt wanneer hij de gelovige ervan overtuigt dat hij doet wat juist is, terwijl dit al die tijd in strijd is met de geopenbaarde waarheid. Pientere uitspraken zorgen voor gemakkelijke antwoorden, maar als de antwoorden zelf onbijbels zijn, dan moeten we op onze hoede zijn voor zelfbedrog door de onzorgvuldige omgang met Gods onfeilbare Woord. Verkeerde voorstellingen van de waarheid zijn moeilijk te verdrijven en, het meest ontnuchterende van alles, ze wekken het ongenoegen op van Degene die we beweren te dienen (1 Thessalonicenzen 2:13; 4:1-2).

Lees ook:

- o Rubriek “Oordelen, Terechtwijzen, Vermanen, Waarschuwen, Corrigeren”:
<http://www.verhoevenmarc.be/oordelen2.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

² Bijbelse afscheiding: <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

³ Potshot: lukraak schot.